

**മധുരമായ കൃടികളെ - ഈ സമയം നിരക്കാരനായ ബാബു സാകാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്
നിങ്ങളെ അലക്കരിക്കുകയാണ്, ഒറ്റയ്ക്കല്ല്.**

ചോദ്യം - നിങ്ങൾ കൃടികൾ എന്തിനാണ് ഓർമ്മയുടെ ധാത്രയിൽ ഇരിക്കുന്നത് ?

ഉത്തരം - 1)കാരണം നിങ്ങൾക്കരിയാം ഈ ഓർമ്മയിലൂടെ തന്നെയാണ് നമ്മൾക്ക് വളരെ ഉയർന്ന ആയുസ്സ് ലഭിക്കുന്നത്, നാം നിരോഗിയായിത്തീരുന്നത്. 2)ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ പാപം നശിക്കുന്നു. നമ്മൾ സത്യമായ സർബ്ബമായിത്തീരുന്നു. ആത്മാവിൽ നിന്നും രജോ-തമോയുടെ അഴുക് ഇളക്കിപ്പോകുന്നു, അത് പവിത്രമായി മാറുന്നു. 3)ഓർമ്മയിലൂടെത്തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ പാവനലോകത്തിൽന്നു അധികാരിയായിത്തീരുന്നത്. 4)നിങ്ങൾ അലക്കരിക്കപ്പെടുന്നു. 5)നിങ്ങൾ വളരെയധികം ധനവാനായി തീരുന്നു. ഈ ഓർമ്മ തന്നെയാണ് നിങ്ങളെ കോടിമടങ്ക് ഭാഗ്യശാലികളാക്കി മാറുന്നത്.

ഓം ശാന്തി. ആത്മീയ കൃടികൾക്ക് ആത്മീയ അച്ഛൻ മനസ്സിലാക്കിത്തതികയാണ്. ഇവിടെയിരുന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? കേവലം ശാന്തിയിൽ ഇരിക്കുകയല്ല. അർത്ഥസഹിതം ജനാനമയമായ അവസ്ഥയിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. നമ്മൾ എന്നുകൊണ്ടാണ് ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ പാപം നശിക്കുന്നു. നമ്മൾ സത്യമായ സർബ്ബവ്യൂഹം സത്തോപ്രധാനവുമായി തീരുന്നു. നിങ്ങൾ എത്രയാണ് അലക്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിക്കുന്നു. ആത്മാവ് സർബ്ബത്തിന് സമാനമാവുന്നു. ഇപ്പോൾ ആത്മാവിൽ കൂടുതൽ പറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ഓർമ്മയുടെ ധാത്രയിലൂടെ രജോ-തമോ ആയ ഏല്ലാ കരകളും ഇല്ലാതാകും. നിങ്ങൾക്ക് ആത്മയ്ക്കും പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നു. പിന്നീട് ആയുസ്സും ഉയർന്നതാകുന്നു. നിങ്ങൾ സർഭ്രീയവാസികളായിത്തീരുന്നു വളരെ ധനവാനായി മാറുന്നു. നിങ്ങൾ കോടിമടങ്ക് ഭാഗ്യശാലികളാകും അതുകൊണ്ട് ബാബു പറയുന്നു മനനാഭവ, എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കു. ഇത് എത്രതാരു ദേഹധാരിയുമല്ല പറയുന്നത്. ബാബുയ്ക്കു തന്റേതായ ശരീരമില്ല. നിങ്ങൾ ആത്മാക്കളും നിരാകാരികളായിരുന്നു. പിന്നീട് പുനർജന്മത്തിലേക്ക് വന്ന്-വന്ന് പവിച്ച ബുദ്ധിയിൽ നിന്നും കല്ലുബുദ്ധികളായിത്തീർന്നു. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും സർബ്ബത്തിനു സമാനമായി മാറുണം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പവിത്രമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ജമജമാനത്രം വൈഴ്വത്തിൽ സ്നാനം ചെയ്ത് വന്നു. ഇതിലൂടെയാണ് പാവനമാകുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. പക്ഷേ പാവനമാകുന്നതിനു പകരം വീണ്ടും പതിതമായി കഷ്ടപ്പാടിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് കാരണം ഇത് കപടമായ മായ തന്നെയാണ്, എല്ലാവർിലും അസ്ത്രം പറയുന്ന സംസ്കാരമുണ്ട്. ബാബു പറയുന്നു താൻ നിങ്ങളെ പാവനമാക്കിത്തീർക്കുന്നു പിന്നീട് ആരാൻ നിങ്ങളെ പതിതമാക്കുന്നത്? ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവമായില്ലോ. എത്ര തവണ ഗംഗാസ്നാനം ചെയ്തുവന്നു പക്ഷേ പാവനമായില്ലെല്ലാം. പാവനമായി എക്കിൽ പാവന ലോകത്തെക്ക് പോകേണ്ടതായി വരും. ശാന്തിയാമവും സുവിഡ്യാമവുമാണ് പാവനലോകം. ഇത് രാവണന്റെ ലോകമാണ്, ഇതിനെ ദു:ഖാമമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതെല്ലാം തന്നെ സഹജമായും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായ കാര്യങ്ങളാണ്. ഇതിൽ ധാരാത്രായും ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ല. ആർക്കും കേൾപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലും ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. ആരെ കാണുമ്പോഴും അവരേറാടും കേവലം ഇങ്ങനെ പറയും, സ്വയം ആത്മാവാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി പരിഡിയില്ലാതെ ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കു. ആത്മാക്കളുടെ പിതാവാണ് പരമപിതാ പരമാത്മാവായ ശിവൻ. ഓരോരുത്തരുടെയും ശരീരത്തിന് വേരേ-വേരേ പിതാക്കമൊരാണ്. ആത്മാക്കൾക്ക് ഒരേയൊരു പിതാവാണ്. എത്ര നല്ല രീതിയിലാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത് അതും ബാബു ഹിന്ദി ഭാഷയിലാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുക. ഹിന്ദി ഭാഷ തന്നെയാണ് മുഖ്യമായുള്ളത്. നിങ്ങൾ ഈ ദേവീ-ദേവതകളെയാണ് കോടിമടങ്ക് ഭാഗ്യശാലികളെന്നു പറയുന്നത്. ഇവർ എത്ര ഭാഗ്യശാലികളാണ്. ഇവർ എങ്ങനെ സർഭ്രതിന്റെ അധികാരികളായിത്തീർന്നു എന്നുള്ളത് ആർക്കും തന്നെ അറിയില്ല. ഇപ്പോൾ ബാബുയാണ് നിങ്ങൾക്ക് കേൾപ്പിച്ചു തരുന്നത്. ഈ സഹജമായ യോഗത്തിലൂടെ ഈ പുരുഷോത്തമ സംഗമയുഗത്തിൽ തന്നെയാണ് ഇതുപോലെയായി തീരുന്നത്. ഇപ്പോൾ പഴയ ലോകത്തിന്റെയും പുതിയ ലോകത്തിന്റെയും സംഗമമാണ്. പിന്നീട് നിങ്ങൾ പുതിയ ലോകത്തിന്റെ അധികാരിയായിത്തീരുന്നു. ഇപ്പോൾ ബാബു കേവലം ഇത് പറയുന്നു രണ്ടുക്കഷരം അർത്ഥസഹിതം ഓർമ്മിക്കു. ഗീതയിൽ മനനാഭവ എന്നുണ്ട്. എല്ലാവരും വായിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ അർത്ഥം ആരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ബാബു പറയുന്നു എന്ന ഓർമ്മിക്കു, കാരണം താനാണ് പതിപ്പാവന, ഇങ്ങനെ പറയാൻ മറ്റാർക്കും തന്നെ സാധിക്കില്ല. ബാബു തന്നെയാണ് പറയുന്നത് എന്നെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ പാവനമായിത്തീർന്ന് പാവനലോകത്തിലേക്ക് പോകും. ആദ്യമാദ്യം നിങ്ങൾ സത്തോപ്രധാനമായിരുന്നു, പിന്നീട് പുനർജന്മങ്ങങ്ങൾ എടുത്തുടരുത്തും തമോപ്രധാനമായിത്തീർന്നു.

ഇപ്പോൾ 84 ജമങ്ങൾക്കു ശേഷം നിങ്ങൾ വീണ്ടും പുതിയ ലോകത്തിൽ ദേവതകളാകുന്നു.

രചയിതാവിനെക്കുറിച്ചും രചനയെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ആസ്തികരായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പ് ജമജമാനതരങ്ങളായി നിങ്ങൾ നാസ്തികരാണ്. ബാബ കേർശ്ചിച്ചുതരുന്ന ഇരു കാര്യത്തെ മറ്റാർക്കും തന്നെ അറിയില്ല. നിങ്ങൾ എവിടേക്കു പോയാലും ആരും നിങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ കേർശ്ചിച്ചു തരുകയില്ല. ഇപ്പോൾ രണ്ടുംാരും നിങ്ങളെ അലക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യം ബാബ എറ്റയ്ക്കായിരുന്നു. ശരീരം ഇല്ലായിരുന്നു. മുകളിലിരുന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ അലക്കരിക്കാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ. ഇങ്ങനെ പറയാറുണ്ട് - ഒന്നും രണ്ടും ചേരുന്നോൾ പുന്നണാകുന്നു. ബാക്കി ഇതിൽ ഫേരണ അമ്ഭവാ ശക്തിയുടെ കാര്യമില്ല. മുകളിൽ നിന്നും പേരണയിലൂടെ ലഭിക്കുകയില്ല. നിരാകാരൻ എപ്പോഴാണോ സാകാരശരീരത്തെ ആധാരമാക്കിയെടുക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ് നിങ്ങളെ അലക്കരിക്കുന്നത്. ബാബ നമ്മുഖ സുഖധാരമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. ഡ്യാമാസ്സാൻ അനുസരിച്ച് ബാബ ബന്ധിതനാണ്, ബാബയ്ക്ക് ആ കർത്തവ്യമാണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കർക്കു വേണ്ടി ഓരോ 5000 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷവും വരുന്നുണ്ട്. ഇരു യോഗബലത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ സർവ്വത്തിനു സമാനമായി മാറുന്നു. ആര്ഥാവും ശരീരവും രണ്ടും സർവ്വത്തിനു സമാനമായിത്തീരുന്നു പിന്നീട് മോശമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്യുകയാണ് - ഇരു പുരുഷാർത്ഥത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ അങ്ങനെ അലക്കരിക്കപ്പെട്ട വരായിത്തീരുന്നു. അവിടെ വികാരി ദൃഷ്ടിയിണ്ടാകുന്നില്ല. എല്ലാ അവയവങ്ങളും മറയ്ക്കുന്ന വസ്ത്രധാരണമായിരിക്കും. ഇവിടെ നോക്കു രാവണരാജ്യത്തിൽ എത്ര മോശമായ കാര്യങ്ങളാണ് പറിക്കുന്നത്. ഇരു ലക്ഷ്മി-നാരാധാരണരീതി വസ്ത്രങ്ങൾ നോക്കു എത്ര നല്ലതാണ്. ഇവിടെയുള്ളവല്ലാവരും ദേഹാഭിമാനികളാണ്. അവരെ ഒരിക്കലും ദേഹാഭിമാനികളെന്നു പറയില്ല. അവരുടെത് സ്വാഭാവിക സൗന്ദര്യമാണ്. ബാബ നിങ്ങളെ ഇവർക്കു സമാനം പ്രകൃതി ദത്തമായ സൗന്ദര്യമുള്ളവരാക്കി മാറ്റുകയാണ്. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് ആരും തന്നെ സത്യമായ ആഭരണങ്ങൾ അണിയുന്നില്ല. ആരക്കിലും അണിയുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ അത് കൊള്ളല്ലയടിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെ (സത്യയുഗത്തിൽ) അങ്ങനെയുള്ള കാര്യമാനുമില്ല. ഇങ്ങനെയാരു അംശം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കയാണ്, ബാബയില്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഇതുപോലെയാകാൻ സാധിക്കില്ല. തങ്ങൾ നേരിട്ട് ശ്രിവബാബയിൽ നിന്നാണ് നേടുന്നതെന്ന് വളരെയധികം പേര് പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ശ്രിവബാബക്ക് എങ്ങനെ തരാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ശ്രമിച്ച് നോക്കു, നേരിട്ട് ചോദിച്ചോളും. കിട്ടുമോ എന്ന് നോക്കു! അങ്ങനെ പലരും പറയുന്നുണ്ട്-തങ്ങൾ ശ്രിവബാബയിൽ നിന്ന് നേരിട്ടുക്കും, ബൈഹാവിനോട് ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്നാണ്. ശ്രിവബാബ പേരണയിലൂടെ എന്തെ കിലും നൽകുമോ! നല്ല-നല്ല പചയ കൂട്ടിക്കൈ പോലും മായ എയ്ക്കിട്ട് വെട്ടിമുറിക്കും. ഒന്നിനെ മാത്രം അംഗീകരിക്കും, പക്ഷേ രാശർക്കു മാത്രം എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? ബാബ പറയുന്നു എന്നിക്ക് രാശർക്കു മാത്രം എങ്ങനെ വരാൻ കഴിയും? നാവില്ലാതെ എങ്ങനെ സംസാരിക്കുവാൻ സാധിക്കും? മുഖത്തിന് മഹിമയുണ്ടല്ലോ. ശോമുവത്തിൽ നിന്നും അമൃത നേടുന്നതിനായി എത്ര ദൂരത്തു നിന്നാണ് മനുഷ്യർ ബുദ്ധിമുട്ടി എത്തിച്ചേരുന്നത്. പിന്നീട് ശ്രീനാഥ് കവാടത്തിൽ പോയി ദർശനം നടത്തുന്നു. പക്ഷേ അതിനെ ദർശിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രം എന്നാകാനാണ്. അതിനെയാണ് ഭൂതപുജയെന്നു പറയുന്നത്. അതിൽ ആത്മാവാനുമില്ലല്ലോ. ബാക്കി പഞ്ചത്തെ നിർമ്മിതമായ ശരീരത്തയാണ് പൂജിക്കുന്നത് അർത്ഥം മായയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിനു സമാനമായി. പഞ്ചത്താംജലും പ്രകൃതിയല്ലോ. അതിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ എന്തുണ്ടാകാനാണ്? എല്ലാവരും പ്രകൃതിയല്ലോ പ്രകൃതിയുടെ ആധാരമാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്, പക്ഷേ അവിടെ(സത്യയുഗത്തിൽ) പ്രകൃതി സത്തോപധാനമായിരിക്കും. ഇവിടെ തമേരപ്പാന പ്രകൃതിയാണ്. ബാബയ്ക്ക് ഒരിക്കലും സതോപധാന പ്രകൃതി(ശരീരം) ലഭിക്കുകയില്ല. ബാബ പറയുന്നു ഇവിടെയുള്ള സാധു-സന്ധാസിമാരുടെയും ഉഖാരണം എന്നിക്കു ചെയ്യുണ്ടതായി വരുന്നു. ഞാൻ ഒരിക്കലും നിവൃത്തിമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു വരുന്നില്ല. ഇത് പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗമാണ്. എല്ലാവരോടും പവിത്രമായിത്തീരണം എന്നു പറയുന്നു. അവിടെ സത്യയുഗത്തിൽ പേരിനും രൂപത്തിനുമെല്ലാം മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നോക്കു ഇരു നാടകം എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയാണ്. രാജുടും സ്വഭാവം മറ്റാരാജുടേതിന് സാമ്യമായിരിക്കില്ല. ഇതെല്ലാം കോടിക്കണക്കിനു ആളുകളുടെയും രൂപങ്ങൾ വ്യത്യസ്ഥമായിരിക്കും. ആർ എന്തുതന്നെ ചെയ്യതാലും രാജുടെ സവിശേഷതകൾ മറ്റാരാജുന്നേരുപോലെയാവുകയില്ല. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ അത്ഭുതമെന്ന്. സർഗ്ഗത്തെയാണ് മഹാത്മയുണ്ടനു പറയുന്നത്. എത്ര ശോഭനീയമാണ്. മായയുടെ ഏഴു മഹാത്മകളുണ്ട് പക്ഷേ ബാബയ്ക്കു ഒരു അതഭുതമെയുള്ളൂ. ഇരു ഏഴു അതഭുതങ്ങളും തുലാസ്തിലെ ഒരു തട്ടിൽ വെയ്ക്കു, സർഗ്ഗമാകുന്ന മഹാത്മയും മറ്റൊരു തട്ടിലും, ഇതിനാണ് ഭാരം കുടുക. അതേപോലെ ഒരു വശത്ത് അഞ്ചാനത്തെയും മറുവശത്ത് ഭക്തിയെയും വെയ്ക്കുകയാണെങ്കിലും അഞ്ചാനത്തിന്റെ വശത്താണ് ഭാരം

കുടുക. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായി ഭക്തി പറിപ്പിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. അഥാനം നൽകുന്ന ആൾ ഒരേയൊരു ബാബയാണ്. അപ്പോൾ ബാബ കൂട്ടിക്കുളെ പറിപ്പിക്കുകയാണ്, അലക്കരിക്കുകയാണ്. ബാബ പവിത്രമാകുന്നതിനായി പറയുന്നോൾ - ഇല്ല, നീങ്ങൾ വികാരിയായി ജീവിക്കും. ശരൂപശ്വരാണ്ടതിലും വിഷയവെത്രണി നദിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. തേൻ, പഴുതാര, സർപ്പം എന്നിവയെല്ലാം കടിക്കുമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. ബാബ പറയുന്നു നീങ്ങൾ എത്ര നിർധനരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നീങ്ങൾ കൂട്ടിക്കർക്കു തന്നെയാണ് ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. പുരുംമെയുള്ള മനുഷ്യരോട് ഇങ്ങനെ നേരിട്ട് പറയുകയാണെങ്കിൽ അവർ ഹിന്ദാജിപ്പോകുന്നു. വളരെ യുക്തിപൂർവ്വം അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കണം. പല കൂട്ടിക്കർക്കും മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നതിന്റെ പിഡേകം തന്നെയില്ല. ചെറിയ കൂട്ടിക്കൾ വളരെ നിഷ്കളുകരായിരിക്കും അതുകൊണ്ട് അവരെ മഹാത്മാക്കാളിനു പറയുന്നു. നിവൃത്തിമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള സന്ധാസിമാരെ മഹാത്മാക്കാളിനു പറയുന്നോൾ കൂഷണനാകുന്ന മഹാത്മാവ് എത്ര ഉയർന്നതാണ്. കൂഷണൻ പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള ആളാണ്. കൂഷണൻ ഒരിക്കലും ഭ്രഷ്ടംചാരത്തിലും ദൈഖ്യം ജനമെടുത്തത്. കൂഷണനെ ശ്രേഷ്ഠംചാരിയെന്നാണ് പറയുന്നത്. കൂട്ടിക്കർക്കിരിയാം ഇവിടെ ബാബ്ദാര രൂമിച്ചാണ്. ഇദ്ദേഹം തീർച്ചയായും സ്വയത്തെ നനായി അലക്കരിക്കുമ്പോം. ഇവരെ ഇങ്ങനെ ആരാഞ്ഞോ അലക്കിച്ചത് അവരെ എന്നിക്കും പോയി കാണണം എന്ന് എല്ലാവരെയും മനസ്സിലുണ്ടാകുമ്പോം. അതുകൊണ്ടാണ് നീങ്ങൾ ഇവിടേക്ക് റീബ്രഹം കുന്നതിനായി വരുന്നത്. ബാബയുടെ അടുത്തേക്കു വരുന്നതിനായി ഹൃദയം ആകർഷിക്കുന്നു. ആർക്കാഞ്ഞോ പുർണ്ണ നിശ്ചയമുള്ളത് അവർ പറയുന്നു, എത്ര സഹിച്ചാലും എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും തന്നെ ഒരിക്കലും അങ്ങയുടെ കൈ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. ചിലർ രൂപ കാരണവുമില്ലാതെ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നു. ഇതും ശ്യാമയുടെ കളി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ബാബയേം വിടപിയുന്നു അമീവാ ദൈഖ്യവോച്ചിൽ ചെയ്യുന്നു.

ബാബയ്ക്കരിയാം ഇവർ രാവണന്റെ വംശത്തിലുള്ളവരാണ്, കല്പകല്പം ഇങ്ങനെന്നതെന്ന ചെയ്യുന്നു. പിലർ പിന്നീട് തിരിച്ചുവരുന്നു. ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു ബാബയുടെ കൈ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും പദവി കുറയുന്നു. സമൂഹത്തിലേക്ക് വന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു - നീങ്ങൾ ഇങ്ങനെന്നെയാരു അച്ചുനെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കില്ല. പക്ഷേ മായാരാവണനും ഒട്ടും കുറവല്ല. പെട്ടെന്നു തന്നെ തന്നിലേക്ക് പിടിച്ചു വലിക്കുന്നു. പിന്നീട് സമൂഹത്തെക്കു വരുന്നോൾ മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നു. ബാബ ഒരിക്കലും വടിക്കാണ്. കൊണ്ട് അടിക്കുകയില്ല. ബാബ പിന്നെയും സ്വന്നേഹത്താട്ടെയാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. നീങ്ങളെ മായയാകുന്ന മുതല വിചുങ്ഗമായിരുന്നു, രക്ഷപ്പെട്ട തിരിച്ചുവന്നത് എത്ര നനായി. മുറിവേറ്റു കഴിത്താൽ പദവി കുറയുന്നു. ആരാഞ്ഞോ സദാ എക്കരസത്തോടെയിരിക്കുന്നത് അവർ ഒരിക്കലും വിട്ടുപോകില്ല. ഒരിക്കലും കൈ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. ഇവിടെ നിന്നും മരിച്ച് ബാബയെ ഉപേക്ഷിച്ച് മായാരാവണന്റെ വംശത്തോടെയിരിക്കാൻ അവരെ മായ ഒന്നുകൂടി ശക്തമായി മർദ്ദിക്കുന്നു. ബാബ പറയുന്നു താൻ നീങ്ങളെ എത്രയാണ് അലക്കരിക്കുന്നത്. നല്ലതായി മുന്നോട്ടോണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ആർക്കും ആദിവാസി നൽകരുത്. കുടം കൊണ്ട് എഴുതിയവരുണ്ട് പക്ഷേ അവർ വിശേഷം പശയതുപോലെയായിരിക്കുന്നു. മായ വളരെയധികം ശക്തിശാലിയാണ്. മുക്കിനും ചെവിക്കും പിടിച്ചു വളരെയധികം ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ബാബ നീങ്ങൾക്ക് അഥാനം നൽകുന്ന അതുകൊണ്ട് വികാരിച്ചുക്കിയുണ്ടാകരുത്. പിശവത്തിന്റെ അധികാരിയായിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ തീർച്ചയായും പ്രയത്നിക്കണമ്പോം. ഇപ്പോൾ നീങ്ങൾ ആത്മാവും ശരീരവും രണ്ടും തമോപ്രധാനമാണ്. കൂർപ്പിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ കൂർപ്പിയെ സൗമ്യമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ബാബ പറയുന്നു എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കണം. നീങ്ങൾക്ക് ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല, എന്നു നീങ്ങൾക്ക് ലജ്ജ തോന്നുന്നില്ല. ഓർമ്മിച്ചില്ലെങ്കിൽ മായയാകുന്ന ഭൂതം നീങ്ങളെ വിചുങ്ഗം. നീങ്ങൾ എത്ര മോശക്കാരായിരിക്കുന്നു, രാവണരാജ്യത്തിൽ വികാരത്തിലും ജനമെടുക്കാത്തവരായി ആരും തന്നെയില്ല. അവിടെ സത്യയുഗത്തിൽ വികാരത്തിന്റെ പേരു തന്നെയില്ല, രാവണനില്ല. രാവണരാജ്യം ദാപരയുഗം മുതൽക്കാണുണ്ടാകുന്നത്. പാവനമാക്കി മാറ്റുന്നയാൾ ഒരേയൊരു ബാബയാണ്. ബാബ പറയുന്നു കുട്ടിക്കളേ ഇംഗ്രേസിലും ജനം മാത്രം നീങ്ങൾക്ക് പവിത്രമായിരിക്കുണ്ട്. പിന്നീട് വികാരത്തിന്റെ കാര്യം തന്നെയാണ്. അത് (സത്യയുഗം) നിർവ്വികാരലോകമാണ്. നീങ്ങൾക്കരിയാം നമ്മൾ പവിത്ര ദേവതകളായിരുന്നു പിന്നീട് 84 ജനങ്ങളെടുത്തുതെന്നതുത് താഴേക്ക് പതിച്ചു. ഇപ്പോൾ പതിതരാണ് അതുകൊണ്ടാണ് വിളിക്കുന്നത് ശിവബാബു തന്നെ വന്ന് ഈ പതിതലോകത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാക്കു. ഇപ്പോൾ ബാബ വന്ന് പറയുന്നോണ് നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത് ഇത് പതിതമായ ജോലിയാണെന്ന്. ആദ്യം നീങ്ങൾ രാവണരാജ്യത്തിലാണെന്നുള്ളത് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ബാബ പറയുന്നു സുവഡാമത്തിലേക്കു പോകണമെങ്കിൽ അപവിത്രമാകുന്നത് ഉപേക്ഷിക്കണം. അരക്കല്പം നീങ്ങൾ അഴുക്കുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. ശിരസ്സിൽ ധാരാളം പാപത്തിന്റെ ഭാരമുണ്ട്, നീങ്ങൾ എന്നെ ധാരാളം ആക്രോഷപിക്കുകയും ചെയ്തു. ബാബയെ ആക്രോഷപിക്കുന്നതിലും ധാരാളം പാപം വർദ്ധിച്ചു. പക്ഷേ

இதும் ஸ்யாமயிலுக்கு பார்டான். நினைவு அறத்தூக்கசீலக்கு 84 ஜெட்டிரீஸ் பார்ட் லவிசிட்டுள்ளது, அது அலிங்கைக்குக் கிடைத்துவது வேண்டும். ஓரோருத்தர்க்கும் அவரவருடைய பார்ட் அலிங்கைகளை விடுவிட்டு என்று நினைவு கருதுகிறது! ஸத்யாஶ்ரத்திற் அறாக்கும் தெரு கருதுகிறது. பின்னீக் கீழே அலிங்கைகளை அதைக்குறிப்பாக பார்ட்து விடுவது முன்னால் கருத்திற் கொடுக்கப்படுகிறது அவேலூர் வீளையும் கருத்திற் கொடுக்கப்படுகிறது. மொவாஜீத்திரீஸ் கமதைக்குரிசூல் நினைவு கேட்டிருள்ளது. ஒத்து ஏறு தெருாய் உடாவரளமான உள்ளக்கியிரிக்குமானது. ஸத்யாஶ்ரத்திற் அறக்கும் ஒருமீரளைவு சுங்கவிக்குமில்லை. மொவாஜீத்தாக்கி மாருக்கும் கேரையாரு ஸ்வாவயான். நினைவு பறமபிதா பறமாத்மாவிரீஸ் அவகாசிக்குதாயித்தீருக்கிறான். ஸ்வாவயான் நினைவை விஶவத்திரீஸ் அயிகாதியாகவி மாருக்குமானது. ஸ்வயந்தைடு சோதிகளை நம்முல் அறத்தூக்கை ஸ்வாவயா அவகாசிக்குதானோ? ஸ்வாக்கி ஹதிகமாய் பரிபீல் என்றாளுகிறது? இன்னத்தைக்காலத்தை பதித்திருப்பது மனுஷ்யருடைய முவல் போலும் காளான் பாடில்லை. குட்டிக்கீல்க் காளிச்சு கொடுக்காக்கும் பாடில்லை. ஸ்வாவயா என்னில்லாக்களை நம்முல் ஸஂஶமாஶ்ரத்திலான். கேரையாரு ஸ்வாவய மாட்டும் ஓர்முகிகளை, முட்டாரையும் தெரு கண்ணிட்டு காளாதிரிக்களை. நம்முல்கள் பூதியலோகத்தை தெரு வேண்டும் காளான். நம்முல் கேவதக்குலாவான் போகுமாவரான் அதூகொள்கள் பூதிய ஸஂவயங்களை தெரு காளான்கள். பஷ்ய ஸஂவயங்களை கண்ணிட்டு காளாதிரிக்களை. இதெல்லாம் தெரு ஸ்வமாயித்தீராக்குகிறதான். நம்முல் ஏற்கூட்கான் வாதது, ஏற்கூட்கூடு தெரு திரிகை போவுகிறது வேண்டும். ஸ்வாவய கேரையாரு தவண வாத திரிகை கொள்ளுபோகுமானு. இதினை ஶிவஸ்வாவயே கொப்புகிறது விவாஹாலோகாத்தையென்று பரிசூலிக்கும். எல்லாவறும் ஶிவஸ்வாவயுடைய மக்களான். ஸ்வாவய விஶவத்திரீஸ் சுக்கவர்த்திப்புவி நக்குமானு, மனுஷ்யானில் நினைவு கேவத்தைக்கி மாருக்கும். அதேபோல் விஷங் சீரியிருக்கும், எல்லோர் அமுதான் பூர்த்து வருகிறது. ஶரி.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനു ശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുരമധുരമായ കൂട്ടികൾക്ക് മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്പാദയുടെ സ്ത്രേഹസ്മരണയും പുലർകാലവന്നവും ആത്മീയ അംഗീകാരം ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ယାରଣ୍ୟକୁଳଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାତ୍ର ସାରଂ -

1. സ്വയന്ത്ര സംഗമയുഗ നിവാസിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി നടക്കണം. പഴയ സംബന്ധങ്ങളെ കണക്കിട്ടുകാണാതിരിക്കണം. ബുദ്ധിയിലുണ്ടായിരിക്കണം നമ്മൾ ഒറ്റയ്ക്കാണ് വന്നത് തിരികെ പോകുന്നതും ഒറ്റയ്ക്കാണ്.
 2. ആത്മാവിനെയും ശരീരത്തെയും പവിത്രമാക്കി മാറ്റുന്നതിനായി അഞ്ചാനത്തിന്റെ മുന്നാമത്തെ നേരത്തിലും കാണുവാനുള്ള അട്ടാസം ചെയ്യണം. വികാരി ദൃഷ്ടിയെ ഇല്ലാതാക്കണം. അഞ്ചാനയോഗത്തിലും സ്വയന്ത്ര അലക്കരിക്കണം.

വരദാനം:- മെന്താലു സ്ഥിതിയിലിരുന്ന് അലറകിക വിധിയിലുടെ വിനോദം ആശോഷിക്കുന്ന ബാബക്ക് സമാനരായി ഭവിക്കേണ്ട്.

സംഗമയുഗത്തിൽ ഓർമ്മചിഹ്നം ആദ്യാഷിക്കുക എന്നാൽ ബാബക് സമാനമാക്കുക. ഈ സംഗമയുഗത്തിന്റെ മംഗളമാണ്. നല്ലപോലെ ആദ്യാഷിക്കു പക്ഷം ബാബയുമായി മിലനം നടത്തിക്കൊണ്ട് ആദ്യാഷിക്കു. കേവലം വിനോദത്തിന് വേണ്ടിയല്ല മറിച്ച് മനനാഭ്യരഥായിരുന്ന് വിനോദം ആദ്യാഷിക്കു. അലറകിക വിധിയിലൂടെ അലറകികതയുടെ വിനോദം അവിനാശിയായി മാറുന്നു. സംഗമയുഗത്തിലെ ദീപാവലിയുടെ വിധി- പഴയ കണക്കുകൾ അവസാനിപ്പിക്കുക, ഓരോ സങ്കല്പം, ഓരോ നിമിഷവും പുതിയത് അർത്ഥം അലറകികമായിരിക്കണം. പഴയ സങ്കല്പം, സഭാവ-സംസ്കാരം, പെരുമാറ്റരീതി ഇവയെല്ലാം രാവണന്റെ കടമാണ്, ഇവയെ ഒരു ദൃശ്യസങ്കല്പത്തിലൂടെ സമാപ്തമാക്കു.

സോഗൻ:- കാര്യങ്ങളെ നോക്കുന്നതിന് പകരം സ്വയത്തെയും ബാബേയെയും നോക്കുക.